

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 171

гр. Ловеч, 03.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАН ИВАНОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
в присъствието на прокурора Д. Т. Д.
като разгледа докладваното от ИВАН ИВАНОВ Частно наказателно дело № 20244300200117 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл.437 и сл. от НПК.

Постъпила е молба от лишения от свобода П. М. П., в която моли да бъде условно предсрочно освободен. Излага, че е подавал молба за УПО през август 2023 г., но молбата му не е била уважена. От тогава са изминали 6 месеца. Сочи, че е уверен твърдо, че се е променил в душа и сърце и най-вече начин на мислене. Посочва, че не чувства вече осъждение и вина. Излага, че майка му се е разболяла от паркинсон и няма кой да се погрижи за нея. Сочи, че вярва, че Господ го има и е възможно да се прояви незаслужена милост с няколко месец и към него.

В съдебно заседание представителят на Началника на Затвора - гр. Ловеч, инспектор режимна дейност Д.С., излага подробни съображения като поддържа становището на Началника на Затвора – Ловеч, П. да не бъде условно предсрочно освобождаван.

Представителят на Окръжна прокуратура Ловеч – зам. окр. прокурор Д., излага, че не са налице доказателства, сочещи поправянето и превъзпитанието на осъдения и счита, че молбата следва да бъде оставена без уважение.

Служебно назначеният защитник на П. – адв. М.В. от АК-Ловеч счита, че са налице условията на чл. 70 от НК и моли да бъде уважена молбата на подзащитния й. Посочва, че П. е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание, има малък остатък от наказанието, както и че майка му има здравословни проблеми, за което П. желае да се прибере, за да се грижи за нея.

Лишеният от свобода П. М. П. в съдебно заседание моли да му бъде уважена молбата и да бъде условно предсрочно освободен. Сочи, че отразеното в становището на Началника на затвора и в доклада е вярно. Заявява, че му е предлагана работа за минимален срок, поради което и причина е отказал. Заявява също така, че е осъзнал проблема с алкохола и че няма да употребява алкохол, ако бъде УПО. Изразява грижа за майка си за която сочи, че е със здравословни проблеми - болест на Паркинсон и желае да се грижи за нея.

Настоящата инстанция като съобрази постъпилата молба, становището на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

От фактическа страна:

В момента осъденият П. М. П. изтърпява наказание лишаване от свобода наложено му с Определение от 20.12.2021 г. по ЧНД № 2182/2021 год. по описа на РС – Плевен, в размер на 3 /три/ години. Начало на наказанието – 29.11.2021 г., от което наказание към днешна дата е изтърпял 2 /две/ години, 4 /четири/ месеца и 4 /четири/ дни, от предварителен арест 4 /четири/ месеца, фактически е изтърпял 2 /две/ години, 8 /осем/ месеца и 4 /четири/ дни, или ВСИЧКО: 2 /две/ години, 8 /осем/ месеца и 4 /четири/ дни и има ОСТАТЪК от 3 /три/ месеца и 26 /двадесет и шест/ дни. Следователно същият към настоящият момент е изтърпял повече от 2/3 от наложеното му наказание съгласно изискването на чл. 70 от НК.

От приложеното становище на Началник на Затвора-Ловеч е видно, че лишеният от свобода Лишеният от свобода П. М. П. изтърпява наказание лишаване от свобода в размер на 3 /три/ години, осъден на основание чл. 196, ал. 1, т. 2; чл. 195, ал. 1, ал. 2; чл. 25 от НК, с определен първоначален строг режим, с начало на наказанието - 29.11.2021 г. Многократно е осъждан за кражби.

Първоначалната оценка на рискът от рецидив е изготвена през 2021 г. и е изчислена в средния диапазон 70 точки. Основните дефицитни зони са: настоящо правонарушение - изграден модел за сдобиване със средства по незаконен път; управление на финансите и доходи - разчита на майка си, дългове и невъзможност да ги изплати, липсват му умения да обслужва основни нужди; злоупотреба с алкохол - утежняващ фактор в условията на свобода; умения за мислене - не разпознава проблемите, няма дългосрочни цели и стратегия за справяне. Анализът на риска от сериозни вреди е среден, непосредствен за обществото след освобождаването му. Изразява се в посегателство върху чужда собственост. По отношение на лишения от свобода по време на пребиваване в МЛС е преценен на средно пиво. Рискът от сериозни вреди към служителите на затвора е нисък.

В становището още е посочено, че през 2022 г. е изготвено последвалото препланиране и е изготвена нова оценка на риска от рецидив и вреди, при която не са настъпили промени в целия профил на нуждите. Оценката на риска от рецидив остава в средния диапазон от 70 точки. Анализът на риска от сериозни вреди е среден, непосредствен за обществото след освобождаването му и среден в МЛС. Изразява се в посегателство върху чужда собственост.

През 2023 г. е изготвена последваща актуализация на оценката на риска от рецидив, която запазва средните стойности от 70 точки. Проблемните зони влизащи в риска са: настоящо правонарушение - серия от идентични нарушения - за 14-ти път в затвора; управление на финансите и доходите - липсват умения да обслужва основни нужди, прекомерно употреба на алкохол; злоупотреба с алкохол - почти ежедневно употребява, не го счита за проблем; умения за мислене - липсват умения за разпознаване и решаване на проблеми. Анализът на риска от сериозни вреди е в средния диапазон. Непосредствен е за обществото след освобождаването му. Изразява се в посегателство върху чужда собственост. Но отношение на лишения от свобода по време на пребиваване в МЛС е преценен на средно ниво. Рискът от сериозни вреди към служителите на затвора е нисък.

Според Началника на затвора, лишеният от свобода П. не показва желание за промяна в личностно-поведенчески план. Не полага усилия да диференцира проблемите си и да намира приемливи алтернативи за тяхното

решаване. Планираните корекционни дейности изпълнява повърхностно и формално. Мотивацията за промяна на този етап е твърде ниска и носи декларативен характер. С лишения от свобода е работено индивидуално по плана на присъдата, без да са постигнати трайни промени. За периода си в МЛС не е полагал трудови дейности. Рискът от сериозни вреди е среден за обществото след освобождаването му, към служителите на затвора е нисък. По отношение на останалите лишени от свобода - среден. За времето на престоя си в МЛС не е дисциплинарно наказван и награждаван.

В мотивираното предложение на Началника на Затвора – Ловеч е посочено, че цялостното поведение на осъденото лице П. М. П. показва, че не е осъзнал причините и факторите, довели го за пореден път в затвора. Планираните корекционни дейности изпълнява повърхностно и формално. Не показва желание за промяна в личностно-поведенчески план. Не полага усилия да диференцира проблемите си и да намира приемливи алтернативи за тяхното решаване. Мотивацията за промяна на този етап е ниска и носи декларативен характер. Още едно доказателство за това е и криминалното му минало. Фактът, че л.св. П. е за 14 път в затвора идва да ни покаже, че същият е с трайно изградени криминални нагласи и положителната промяна в личностен план на практика е трудно постижима. Л.св. П. е придобил право за смяна на режима от строг на общ на 29.05.2022 г. Докладван е в комисиите за правното положение на лишените от свобода и поради същите причини, описани по горе, все още е на строг режим, тоест не е успял да подчини поведението си в затвора на една безпроблемна и позитивна линия, показваща неговото необходимо поправяне относно ползване прогресивната система в МЛС.

От доклада на ИСДВР Ц.Н. се установява, че П. е осъждан многократно, трайно криминализирана личност. В момента е за пореден път в затвора - 14 на брой. Има възможност да разсъждава върху проблемите и грешките си и е наясно с тях, но му липсва устойчивост и желание за промяна. Съдебното му минало показва трайно установена наклонност към извършване на противозаконни деяния. Мотивацията му на този етап е твърде ниска и е декларативна. П. е човек, който познава порядките в затвора и знае как да се държи в условията на изолация. Лишеният от свобода П. М. П. трудно влиза във взаимоотношения с други лишени от свобода, затворен е в себе си, интровертна личност, предпочита да бъде сам, мълчалив и затворен.

По голяма част от времето изкарва в четене на религиозна литература.

ИСДВР Ц.Н. сочи, че П. не е наказван. Това показва, че има умения да се приспособява към режимните изисквания и ограниченията на затворената среда, в която се намира. Не е и награждаван. Рискът от сериозни вреди към служителите на затвора е нисък. Към администрацията на затвора има дължимо поведение предвид множеството изтърпени наказания до момента. П. е постъпил в ЗОЗТ „Атлант“ гр. Троян на 16.12.2021 г. До сега не е устройван на работа. Не е изявявал желание да подава молби, за да участва в обявени щатни свободни работни месна или по чл. 80. ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС. Не е изявявал да участва в спортно, културно-информационни дейности.

В доклада ИСДВР Ц.Н. още посочва, че липсват доказателства за настъпили промени. Планът на присъдата в голямата си част не се изпълнява. Причините за това е ниската социална компетентност и липсата на самокритичност. Омаловажава проблемите в поведението си, както и отговорността за извършените от него деяния. В корекционен план занапред ще се работи по основната дефицитна зона умения за мислене, както и отношение към правонарушението. Целта е подобряване уменията за мислене, насочване към преосмисляне на миналото си поведение и осъзнаване факторите, произтичащи от него, мотивиране за сериозно отношение към трудовия ангажимент. На л.св. П. М. П. му е предлагано да бъде включен в специализирана програма „Умения за мислене“ но той бил отказал.

На 16.01.2024 г. л.св. П. М. П. е подал декларация за гладна стачка. Причината е била отсъствието на сапуни, прах и препарати. След проведен разговор с инспектор психолог към ЗОЗТ „Атлант“ гр. Троян л.св. П. е оттеглил обявената от него декларация. При предишни осъждания е лекуван в СБАЛЛС към затвора. Настоящата оценка на риска от рецидив е в средните стойности - 70 точки. Рискът от рецидив при изготвената първоначална оценка е също в средните стойности 70 точки. Проблемните зони с необходимост от корекционно въздействие са били: настоящо правонарушение, управление на финансите и доходи, злоупотреба с алкохол и умения за мислене.

ИСДВР Ц.Н. смята, че лишеният от свобода П. не показва желание за промяна в личностно-поведенчески план. Не полага усилия да диференцира

проблемите си и да намира приемливи алтернативи за тяхното решаване. Мотивацията за промяна на този етап е ниска и носи декларативен характер. Цялостното поведение на П. М. П. показва, че е не е осъзнал причините и факторите, довели го в затвора. Планираните корекционни дейности изпълнява повърхностно и формално. Предвид показаното поведение, формално полаганите усилия за изпълняване на плана на присъдата, поставя под съмнение перспективите относно бъдещото му развитие и социално поведение. Л.св. П. П. е придобил право за смяна на режима от строг на общ па 29.05.2022 г. докладван е в комисиите и поради същите причини, описани по горе, все още е на строг режим. Липсват основания за замяна в по-лек общ. Не е успял да подчини поведението си в затвора на една безпроблемна и позитивна линия, показваща неговото необходимо поправяне относно предоставената му прогресивна система в МЛС. Необходимо е контролът върху поведението му да бъде непосредствен, а негативните му прояви да бъдат третираны чрез законоустановена респектираща коректност.

От правна страна:

Съдът, като съобрази постъпилата молба от осъдения П. М. П., становището от Началника на Затвора – Ловеч и доказателствата по делото счита, че същата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Видно от приложената към делото справка към настоящия момент П. М. П. е изтърпял фактически 2 /две/ години, 8 /осем/ месеца и 4 /четири/ дни и има ОСТАТЪК от 3 /три/ месеца и 26 /двадесет и шест/ дни. от наложеното му с Определение от 20.12.2021 г. по ЧНД № 2182/2021 год. по описа на РС – Плевен, в размер на 3 /три / години наказание лишаване от свобода. Т.е. налице е едно от изискванията на чл. 70, ал.1, т.1 от НК, а именно осъденото лице да е изтърпяло не по-малко от 2/3 от наложеното му наказание.

Съдът приема, че не са налице доказателства за трайни положителни промени в поведението на осъдения П.. Съгласно установената съдебна практика – ПВС № 7/85 изм. с ПВС № 8/87 констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешния ред и дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието, с оглед промяната на личността и поведението на осъденото

лице, както и липсата на рискове, което е в защита на обществения интерес. Съдът приема, че е необходимо да продължи поправителното въздействие в затворническото общежитие по отношение на П., тъй като не са налице трайни доказателства за промяна в неговото поведение, които да сочат, че същия се е превъзпитал и поправил.

Видно от доказателствата приложени към затворническото досие до настоящия момент П. не е показал действителни позитивни промени в пълен обем, от които да се направи извод, че така наложеното наказание е въздействало поправително спрямо него, поради което и настоящата инстанция приема, че на този етап не са постигнати в пълна степен целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК с изтърпяната част от наложеното наказание, поради което не е налице втората кумулативна дадена предпоставка, посочена в чл. 70, ал. 1 от НК.

Видно и от становището на Началника на Затвора – Ловеч, въпреки, че се стреми да се придържа към привидно добро поведение, налице са добре прикрити негативни нагласи към правораздавателните и пенитенциарните органи.

Следва да бъде посочено, че видно от социалният доклад, изготвен от ИСДВР Ц.Н., предвид показаното поведение, формално полаганите усилия за изпълняване на плана на присъдата, поставя под съмнение перспективите относно бъдещото му развитие и социално поведение. Нещо повече, видно от доклада, режимът му е строг - липсват основания за замяна в по-лек – общ, същият не е успял да подчини поведението си в затвора на една безпроблемна и позитивна линия, показваща неговото необходимо поправяне относно ползване прогресивната система в МЛС, т.е. не е настъпил и положителен процес в корекционен план. Поставените задачи се игнорират поради липса на желание за промяна.

В тази връзка настоящата инстанция приема, предвид посочените по-горе доказателства, че не са налице останалите изисквания за условно предсрочно освобождаване. С поведението си П. М. П. не е доказал, че наказанието лишаване от свобода към настоящия момент му е оказало нужното корекционно въздействие в пълен обем, поради което и следва да продължи работата с него в тази насока в местата за лишаване от свобода.

Колкото до заявеното от съдения П., че майка му е във влошено

здравословно състояние, същото по начало не е подкрепено с каквито и да е доказателства от негова страна, още повече, че самият той заявява, че за майка му се грижи неговата сестра.

Безспорно както се сочи и от защитника адв. М.В., не са налични данни за наложени наказания на осъдения П., но от това обстоятелство настоящия съдебен състав счита, че не следва извод за постигната позитивна промяна у лишения от свобода П., респективно същата да бъде основание за удовлетворяване на процесната молба, тъй като съгласно ЗИНЗС и ППЗИНЗС задължение на осъдения П. П. е да спазва режимните изисквания и условия в МЛС. Така или иначе, както се сочи в становището на Началника на затвора, поддържан от процесуалния представител инспектор режимна дейност Д.С., както и от ИСДВР Ц.Н., рискът от сериозни вреди е среден, клонящ към високия диапазон и е насочен непосредствено за обществото след евентуалното му освобождаване и изразяващ се с многостранна криминална проявеност. /л. 13 от делото/. Не са налице в тази връзка и позитивни промени в личностно- поведенческия план, тъй като осъденият П. не полага усилия да диференцира проблемите и да намери приемливи алтернативи за тяхното решаване. Относно мотивацията ИСДВР Ц. Н. сочи, че същата е ниска и носи декларативен характер, с оглед на което настоящата инстанция приема, че следва да продължи планираната дейност по изпълнение на присъдата, в който смисъл е и препоръката на ИСДВР Ц.Н.. Нещо повече, същата сочи, че е необходимо контролът върху поведението му да бъде непосредствен, а негативните му прояви да бъдат третираны чрез законно установена респектираща коректност / л. 14 от делото/.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че следва да бъде оставена без уважение молбата на осъдения П. М. П., за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от 3 /три/ месеца и 26 /двадесет и шест/ дни. от наложеното му наказание с Определение от 20.12.2021 г. по ЧНД № 2182/2021 год. по описа на РС – Плевен, в размер на 3 /три / години лишаване от свобода, като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 440, ал.1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на **П. М. П.**, роден на *** г. в гр.

Ловеч, община Ловеч, с постоянен и настоящ адрес: ***, български гражданин, неженен, със средно специално образование, в момента изтърпява наказание „лишаване от свобода“, осъждан, ЕГН *****, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатък от 3 /три/ месеца и 26 /двадесет и шест/ дни от наложеното му наказание с Определение от 20.12.2021 г. по ЧНД № 2182/2021 год. по описа на РС – Плевен, в размер на 3 /три / години лишаване от свобода, като неоснователна.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и от Началника на Затвора - Ловеч и на протест от прокурора в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд гр. Велико Търново по реда на Глава двадесет и втора.

Определението се изпълнява незабавно след изтичане на срока за обжалване, освен ако е подаден частен протест, който не е в интерес на осъдения.

Препис от определението след влизането му в сила следва да се изпрати на осъдения, на Началника на Затвора-Ловеч, на Окръжна прокуратура – Ловеч.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____